

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: P.L.**, nar. ..., státní příslušnost Ukrajina, v České republice bytem ..., *zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 4. 2016, čj. MV-31709-6/SO-2016,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 20. 4. 2016, čj. MV-31709-6/SO-2016 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.**
- II. **Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 12.228,- Kč, k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobkyně se žalobou ze dne 16. 5. 2016 domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 4. 2016, čj. MV-31709-6/SO-2016, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 14. 1. 2016, čj. OAM-18624-5/TP-2015, kterým bylo dle § 169 odst. 8 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zastaveno řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu. Žalobkyně v žalobě požadovala též přiznání náhrady nákladů řízení.

II. Žaloba

Žalobkyně nejprve obecně namítala porušení ustanovení § 2, § 3, § 4, § 68 odst. 3, § 89 odst. 2 správního řádu a § 174a zákona o pobytu cizinců

Nejprve žalobkyně namítá nesprávný právní výklad a především následnou chybnou aplikaci § 169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců na právní případ žalobkyně. Správní orgán prvního stupně naprosto mylně vykládá a aplikuje na danou věc toto ustanovení a žalovaná pak následně, vzdor požadavkům na přezkumnou činnost odvolacího orgánu, nesprávný právní výklad a aplikaci provedenou prvoinstančním správním orgánem potvrzuje. Dle žalobkyně, správní orgány zatížily svá rozhodnutí vadou nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Žalobkyně je přesvědčena, že v její věci nemělo být zastaveno řízení podle § 169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců, neboť v řízení před prvoinstančním orgánem nebyly naplněny důvody pro postup dle tohoto ustanovení. Dle § 169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců se totiž *„usnesením také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal opakovaně žádost o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, aniž by uvedl nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o jím dříve podané žádosti.“* Je zřejmé, že jádrem sporu mezi žalovanou a žalobkyní je posouzení otázky, zda uplynutí času v konkrétním případě žalobkyně je způsobilé změnit původní skutkové okolnosti. Žalobkyně je přesvědčena, že správní orgány tuto otázku nesprávně vyhodnotily, když uzavřely, že uplynutí času nemělo vliv na změnu skutkových okolností, z čehož pak dále dovodily důvodnost zastavení řízení. Žalobkyně také namítala, že uplynutí času je způsobilé skutkové okolnosti změnit, resp. změnit způsob jejich hodnocení. Obcházení zákona je totiž třeba hodnotit v časové ose. Navíc, jak již žalobkyně poukázala v odvolání, v průběhu času může dojít k rozvoji vztahu mezi rodičem a dítětem, byť se nemusí jednat zrovna o rodičovství biologické. Obcházení zákona je třeba hodnotit individuálně a v souvislosti s dalšími skutkovými okolnostmi, které se v čase vyvíjí. Je zřejmé, že v dané věci se vlivem uplynutí času situace žalobkyně změnila. Nebyly tak dle žalobkyně dány podmínky pro zastavení řízení a správní orgán prvního stupně měl vydat rozhodnutí ve věci samé. Dle žalobkyně tak správní orgán prvního stupně pochybil a zatížil své rozhodnutí nezákonností, když řízení usnesením řízení zastavil a žalovaná pak aprobační tohoto usnesení zatížila vadou nezákonnosti i rozhodnutí své.

Žalobkyně dále namítá, že rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná a nesprávná též z toho důvodu, že žalobkyně nebyla v rámci prvoinstančního řízení poučena o svých právech a povinnostech ze strany správního orgánu prvního stupně v tom smyslu, že nebyla před zastavením řízení poučena ve smyslu základních zásad správního řízení o nutnosti tvrdit nové skutečnosti. Žalobkyně je zároveň přesvědčena, že žalovaná nesprávně a nedostatečně vypořádala tuto námitku, jež byla též součástí odvolání. Nelze v této souvislosti přijmout odůvodnění žalované, dle kterého by tím správní orgán prvního stupně účastníka řízení poučoval o hmotném právu, což by bylo nepřípustné. Je zřejmé, že ze základních zásad činnosti správních orgánů, především ze zásady dobrého výkonu veřejné správy, vyplývá, že správní orgány by měly vycházet účastníkům řízení vstříc, o čemž svědčí i samotná zákonná díkce správního řádu.

Vzhledem ke všemu výše uvedenému žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

Žalovaná se ztotožnila se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací rozhodnutí správních orgánů. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně v žalobní argumentaci uvedla obsahově obdobné námitky, které uplatnila v rámci odvolacího řízení, žalovaná poukázala zejména na III. část napadeného rozhodnutí, ve kterém se s uvedenými námitkami již vypořádala. V podrobnostech žalovaná odkázala na spisový materiál. Na závěr žalovaná uvedla, že žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala. Z tohoto důvodu žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, „*Ministerstvo vydá rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie na jeho žádost povolení k trvalému pobytu po 2 letech jeho nepřetržitému přechodnému pobytu na území, pokud je nejméně 1 rok rodinným příslušníkem státního občana České republiky, který je na území přihlášen k trvalému pobytu, nebo rodinným příslušníkem občana jiného členského státu Evropské unie, kterému bylo vydáno povolení k trvalému pobytu na území.*“

Dle § 87k odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, „*Ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.*“

Podle § 169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců, „*usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal opakovaně žádost o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, aniž uvedl nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o jím dříve podané žádosti.*“

V přezkoumávaném případě žalovaná rozhodovala ve věci zastavení řízení dle § 169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců, jelikož žalobkyně si podala žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, ale správní orgán prvního stupně usnesením řízení zastavil, neboť

žalobkyně opakovaně podala žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, aniž uvedla nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o jí dříve podané žádosti.

Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobkyně dne 18. 4. 2013 (čj. OAM-7260/TP-2013) a dne 14. 4. 2015 (čj. OAM-18624/TP-2015) podala žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu dle § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, tedy na rodinného příslušníka občana EU, a to ve vztahu na svoji dceru, nezl. P.K., nar. ..., st. přísl. Česká republika, kdy v předmětných žádostech bylo již prokázáno a shledáno, že došlo ze strany žalobkyně k obcházení zákona o pobytu cizinců, s cílem získat povolení k trvalému pobytu, kdy za jejího přičinění bylo účelově určeno otcovství její dcery a tyto žádosti byly dle § 87k odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zamítnuty. Dne 21. 10. 2015 žalobkyně opakovaně podala žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců (přičemž rozhodnutí vydaná na základě této žádosti jsou předmětem stávajícího soudního přezkumu), ve které neuvedla žádné nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o jejich dříve podaných žádostech a které by měly vliv na posouzení této žádosti. Proto správní orgán řízení o žádosti zastavil dle § 169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců, tedy správní orgán prvního stupně a žalovaná obdobně vyšly ze závěru, že žalobkyně opakovaně podala žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, aniž uvedla nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o jí dříve podaných žádostech.

Uvedená skutkový zjištění soud konfrontoval s obsahem správní spisu a shledal, že skutkový stav, který vzala žalovaná a správní orgán prvního stupně za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve správním spisu oporu. Soud uvádí, že součástí spisového materiálu nejsou uvedená předchozí rozhodnutí, která správní orgány braly za základ rozhodovacích důvodů a na základě kterých učinily ona skutková zjištění, že žalobkyně neuvedla nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o jí dříve podaných žádostech. Správní orgány sice na tato rozhodnutí odkazují a opírají o ně své rozhodovací důvody, ale pokud nejsou součástí spisového materiálu, zdejší soud nemůže přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí. Konkrétně se jedná o rozhodnutí o žádosti podané dne 18. 4. 2013, čj. OAM-7260/TP-2013 a rozhodnutí o žádosti podané dne 14. 4. 2015, čj. OAM-5614/TP-2015.

Uvedeným postupem tedy správní orgány porušily § 3 správního řádu, podle kterého nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Za stávající situace tedy nezbývá než konstatovat, že skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ napadeného rozhodnutí, nemá dostatečnou oporu ve spisovém materiálu, a s ohledem na shora učiněné závěry shledal zdejší soud nadbytečným zabývat se dalšími žalobními body.

V. Rozhodnutí soudu

Soud rozsudkem bez jednání zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisovém materiálu. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí soud současně vyslovil, že věc se vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši **12.228,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000,- Kč a z návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1.000,- Kč a dále z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (6.200,- + DPH = 7.502,- Kč) a z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za dva úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (600,- + DPH = 726,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení a 2) žaloba. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možností žalovaného tuto platbu realizovat).

P o u č e n í : *Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).*

V Plzni dne 27. září 2017

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: L. K.